

69de Møde.

Onsdag den 25. April Kl. 2³⁰.

Formanden: Ingen af de paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet.

Martin Olsen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede 13de landsdagsvalgte Medlem har Ordet.

Martin Olsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at den i Forretningsordenens § 16 foreskrevne Frist overholdes, for saa vidt angaar Arbejdsløshedsloven — jeg kan ikke nævne, hvilket Punkt det er paa Dagsordenen, for vi har ikke faaet nogen Dagsorden, saa hurtigt er det gaaet. Jeg vil anse det for en Ulykke, hvis Lovforslaget gennemføres i den nuværende Skikkelse i denne Hast. Jeg har fremdeles Haab om, at der vil kunne naas en Ordning, men der maa Tid til, og derfor tillader jeg mig at stille det nævnte Forslag.

Formanden: Der rejses altsaa Indsigelse mod, at den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag behandles i dette Møde. Jeg skal tage denne Indsigelse til Følge og lade Sagen udgaa, idet jeg forbeholder mig eventuelt at sætte Sagen paa Dagsordenen for et senere Møde. Jeg gaar ud fra, at der ikke gøres Indsigelse imod Behandlingen af de øvrige Sager, og betragter Samtykket dertil som givet.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sultkervarer m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1400).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 42 Stemmer mod 24.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1401).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Schovelin: Da Loven om Indførelsen af denne Afgift første Gang passerede Landstinget, var jeg ved Sygdom forhindret i at være til Stede og fik derfor ikke Lejlighed til at nedlægge Indsigelse mod den. Jeg for mit personlige Vedkommende er nemlig ikke i Stand til at stemme for denne Afgiftslov. Den Gang kunde man jo slaa sig til Taals med, at ifølge den Begrundelse, der blev givet, stod vi her kun overfor en rent midlertidig Afgift, en Nødhjælp. Nu synes vi at skulle gaa over til at gøre den permanent, og dette kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til.

Jeg anser denne Skat for at være fuldkommen irrationel, lige til Marven irrationel. Det er jo saa, at Beskatningen har været Genstand for videnskabelig Forskning i en lang Række Aar, og rundt omkring ved alle europæiske Universiteter doceres der en særlig Videnskab herom, den saakaldte Finansvidenskab. Nu ved jeg saare vel som Nationaløkonom, at man, ikke mindst blandt Politikere, tror at kunne sætte sig ganske ud over den nationaløkonomiske Videnskabs Fordringer. Medens ethvert Menneske, naar han skal betro sit Liv til en Flyvemaskine, er fuldkommen klar over, at denne skal være bygget i nøjeste Overensstemmelse med videnskabelig Teori, og at det ikke er nok, at Praksis er fortræffelig, men at denne Praksis maa arbejde efter videnskabelige Teorier — medens intet Menneske altsaa vil betro sit Liv til en Flyve-